

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda belirtilen soruların **Ticaret Bakanı Ruhsar PEKCAN** tarafından anayasanın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ali KENANOĞLU
İstanbul Milletvekili

Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO), 1999 yılından bu yana 21 Şubat gününü, uluslararası uzlaşmayı, kültürel çeşitliliği ve çok dilliliği desteklemek amacıyla “Uluslararası Anadil Günü” olarak ilan etmiştir. Söz konusu günün ortaya çıkışı Pakistan Devleti’nin Bengal diline yönelik yasaklayıcı, engelleyici ve asimilasyoncu politikalarına karşı Bengal halkının direnişine dayandırılmaktadır.

Dünyanın birçok yerinde tekçilik, ırkçılık ve aşırı milliyetçilik etkisi nedeniyle ulus devletler; halkların doğal dillerinin sınırlandırılması, kullandırılmaması, geliştirilmemesi amacıyla politikalar geliştirmektedir.

UNESCO’nun “Tehlike Altındaki Diller Atlası” verilerine göre ise dünya genelinde konuşulan yaklaşık 6.000 dilin yüzde 43’ü korunaklı ve güvence altında olmayıp yok olma riski ile yüz yüzedir. Bu kapsamda Türkiye’de risk altında olan dil sayısının 18 civarında olduğu ifade edilmektedir. Dillerin yaşamın her alanında kullanımına imkân sağlamak, yok olmalarının önüne geçmek için alınabilecek en uygun tedbirdir. Yıllardır, özellikle anadilleriyle eğitim, sağlık ve diğer kamusal hizmetlere erişemeyen milyonlarca yurttaşın Türkiye’de yaşadığı bilinmektedir.

Anadilin etkili bir şekilde öğrenimi ve kullanımı diğer dillerin de öğrenimini ve kullanımını doğrudan etkilemektedir. Türkiye’de yıllardır sürdürülen “yabancı” dil eğitiminin başarısızlığının en önemli nedeni; yurttaşların ana diline ilişkin eğitim başta olmak üzere kamusal hizmet sunumunda yaşanan eksikliklerden kaynaklandığı görülmektedir.

Özellikle Kürtçe konuşan milyonlarca yurttaşın birçok kamu kurumunun hizmetlerinden bihaber olduğu, hizmet sunumu sırasında taleplerini doğru bir şekilde aktaramadığı ve anadili Türkçe olmayan dillerin kamusal alanda kullanımına getirilen engeller nedeniyle birçok zaman hak kayıplarının yaşandığı izlenmektedir.

Bu kapsamda Türkiye’de;

- 1) Türkçe dışındaki dillerde işyerlerine tabela asan esnaf sayısı kaçtır? Bunlar hangi dillerdedir?
- 2) Türkçe dışındaki dillerde işyerlerine tabela asılan iller hangileridir?
- 3) Son bir yıl içerisinde, Türkçe dışındaki dillerde işyerlerine asılan tabelaların kaçı yasak nedeniyle kaldırılmıştır? Kaldırılan tabelalar hangi dillerdedir? Hangi illerdedir?
- 4) Türkçe dışındaki dillerde işyerine tabela asmak isteyen vatandaşa yasaklama uygulaması var mıdır?
- 5) Bakanlığınızın kamusal hizmetlerinin sunumunda farklı dillerde yayını var mıdır? Varsa hangi dillerdedir? Yoksa bu yönde bir hazırlık yapılmakta mıdır?